Každý deň stretnúť človeka,
to stačí.
A nech sa všetko mení, nech čas uteká,
nech zosýpa sa staré
a nech sa taví v novom vare,
nech tuhne v odolnejšie tvary –
a keď aj prídu miesto splnov zmary:
nech sa páči,
dáš všetko bez ľútosti
do kotla premien, do taviacej pece –
svoj ošúchaný päták starý,
ale
každý deň stretnúť človeka.

Dámy a páni,

týmito veršami Jána Kostru otváram dnešné stretnutie kolegov, priateľov a známych. Vítam vás na slávnostnom zasadnutí pri príležitosti osláv 60. výročia ústavu, ktorý začal svoju činnosť ako Laboratórium teoretickej a aplikovanej mechaniky SAV , úspešne pokračoval ako Ústav technickej kybernetiky až do dnešnej podoby Ústavu informatiky SAV.

Osobitne vítam našich vzácnych hostí, zástupcov spolupracujúcich organizácií, firiem a univerzitných pracovísk.

Dovoľte mi, aby som v tejto chvili pripomenula našich kolegov a priateľov, ktorí nás medzičasom opustili. Za všetkých spomeniem menovite tých, ktorí u nás v poslednom desaťročí pracovali – prof. Baltazár Frankovič, pani Ivana Jaššová, pani Elena Svarinská, a pani Eva Horčárová. Prosím Vás, aby sme si chvíľkou ticha uctili pamiatku všetkých, ktorí sa dnešnej oslavy nedožili. ... Ďakujem.

60 rokov - Je to veľa, či málo...

Známy fyzik, Richard Feynman povedal:

Informatika nie je taká stará ako fyzika; pár stovák rokov za ňou zaostáva. To však neznamená, že si informatici naložili menšie sústo ako fyzici: informatika môže byť mladšia, ale jej ratolesti sú omnoho intenzívnejšie.

Naša špecializácia - informatika je však čosi, čo tu bolo v rôznych podobách a formách, snáď od stvorenia sveta. Rokmi sa menila sféra záujmu, spôsoby získavania i odovzdávania informácií. Generácie informatikov obsiahli skoro všetky sféry bytia. Dotkli sme sa zeme i hviezd, dotkli sme sa ľudského srdca i ľudskej mysle.

60 rokov - podľa starých predpisov sociálnej poisťovne by už náš ústav patril do dôchodku. Ústavu našťastie nič také nehrozí, pretože je vo výbornej kondícii. Oslávenec je stabilný, na jednotlivých pracoviskách sa prelína skúsenosť starších s dravosťou mladých výskumných pracovníkov.

Dovoľte mi teraz, aby som odovzdala slovo doc. Ing. Ladislavovi Hluchému, dlhoročnému riaditeľovi ÚI SAV, ktorý uvedie ďalší bod programu.